

(המשך מעמוד 35)

מי שהושפע קשה מאד ממעצר האב באישון-לילה היו שני ילדיו, ענת ויוסי. "שבוע אחרי המעצר, אחרי שהנריק כבר הודה בפשע, סיפרתי לילדים שאבא עשה מעשה רע ויישב בגלל זה בבית-הסוהר" מספרת גניה. "הילדה זה מסוגלת להשלים עם זה, לקחתי אותה בהתחלה לביקורים אצל בעלי היא צעקה אני רוצה לחבק את אבא! והנריק, מבעד לטורגים, בכה. לבסוף ביקש שלא אביא את הילדים, והם רק כותבים אליו".

מיכתב של ענת לאבא בכלא: "אבא, תחזור. אמן! אבא מתי תבוא? אמן! אבא אני רוצה אותך. אמן! הנריק פורק בבכי לדיברי גניה, כשהוא קורא את מיכתביה.

הריח

של אבא

גניה נותרה לבדה. אינה יוצאת את פתח הבית. את הילדים העבירה למיטה הזוגית של בעלה ושלחה. והם ישנים איתה מדי לילה. היא ממתינה בקוצר-רוח לקיצבת-הסעד (1100 לירות בחודש), חיה בין פגישה

גניה וילדובסקי ליד תמונות בעדה וילדיה. "אני רוצה שיסלחו לי..."

הטופה אחת עם בעלה לפגישה שניה. היא מתמרמרת על כך שמיניתים לה לראי תו רק אחת לשבועיים. אבל מעבר לכך, יש לה טענות חמורות הרבה יותר. "בעלי פשע. עכשיו הוא בכלא" היא אומרת. "איך שום אפשרות לעזור לו לשקם את עצמו? אני אחכה לו עם ילדיו חמש שנים. אעשה הכל כדי שיבוא אל בית חם, כמו שרצה תמיד, כמו שהיה חסר לו תמיד. אמצא עבודה. יהיה בסדר. אבל הוא? נרקב בכלא. מפגישה לפגישה נעשה לבן יותר, חולה יותר, מדוכא יותר."

אולם התיק המישטרתי מגלה סיפור נוסף, השזור בסיפוריה של גניה, והקשור באותו מעשה-שוד. חברתה של גניה, סמיר רה דויד, ילידת עיראק, בת 25, נחשדה שהיתה המוח שמאחרי אותו שוד אכזרי. לפני שבועיים קיבלה גניה את בגדיו האורחיים של בעלה, אחרי שהחליפם בי מדי האסיר האפורים. "חזרתי הביתה עם הבגדים" היא אומרת. "וענת התנפלה עליהם. דיברה איתם ואמרה: 'איזה ריח! זה הריח של אבא! מאז היא מסרבת להיפרד מהם, וישנה איתם בלילות.

בשבילי ובשביל הילדים, זה כאילו גזרו מאסר-עולם על כולנו ביחד" אומרת גניה במרידות. "לא נותר לי אלא להכות פלל בלילות שהכל יהיה בסדר. לחכות כל יום שזה כבר ייגמר ושהזמן יעבור מהר. החלום שלי הוא כלי-כך פשוט. אני רוצה שהנריק יפתח לילה אחד את הדלת ויגיד: 'חזרתי לתמיד. תראי שיהיה בסדר'. זה החלום שלי. אם הוא יתגשם ומתי, אני לא יודעת. אני רק מקווה."

מאיר דריון

קשים מדי עבורו. הוא נכנס לדיכ-אונות, לא ידע מה לעשות עם עצמו. לבסוף ניסה להתאבד. לפני שלוש שנים בלע כמות עצומה של גלולות, ואושפו בבית-החולים לחולי-נפש בבתיים.

"ביקוריו בלישכת-הסעד הפכו תכופים יותר ויותר. אמרו שם להנריק: 'תהיה גנן! הוא אמר שהוא רוצה לעבוד, אבל את הפרחים הוא לא אוהב. לא התאמצו יותר מדי לסדר אותו בעבודה, העדיפו להפוך אותו למקבלי קיצבת-סעד, ומדי חודש שלחו אליו 1400 לירות, ובילבד שנעזבו את הפקידים במזונה ולא נגדד להם.

"בעלי היה בבית, כשהילדים היו איתו, הוא היה להם כמו אמא. לחץ אותם, הש- קיע את עצמו בהם. אבל הדיכאונות חזרו אליו. הוא התחיל לשנות. פחדתי שלא יירדד גם לסמים, אבל נראה שהפחד מן הכלא מנע אותו מכך. הוא התפרץ לפעמים, אבל אלה לא היו התפרצויות אלימות. תמיד, כשהיה שיכור, צעק: 'זה משגע אותי, שאני לא יכול לקיים את הילדים שלי ואת אשתי'.

"השתייה היתה אצלו בריחה מהמציאות. גם אני הרגשתי שאני מתמוטטת לאט-לאט. אחר-כך שכרנו דירה אחרת, ברחוב דינגוף, הדירה היתה ריקה, והנריק עמל רבות כדי להפוך אותה לדירה מישפחתית, חמה. הוא הספיק להשלים רק שני חדרים, כנה ארנונות במרידו, קישט, ריהט, הרגיש שהוא בונה לו מיבצר פרטי, אישי. את החדר השלישי בדירה, שאחר-כך רכשו

אותה גניה והנריק בדמי-מפתח, לא הספיק להשלים, והוא עומד בריקנותו עד היום. אבל הדירה החדשה לא פתרה את הבעי יות הישנות, את הניסיונות למצוא עבודה, התמיכה המשפילה מלישכת-הסעד הוסיי פה להגיע. גניה החליטה לצאת לעבוד כרקדנית-בטן. הנריק הפך מתוסכל עוד יותר מן העובדה שאשתו נאלצת לפרנס גם אותו. "שנאתי לרקוד ריקודי-בטן. לפעמים גם פחדתי" מודה גניה. "גברים נטפלו אלי, הטרידו אותי, אנשים לא רואים בזה מיקצוע מכובד. אז הפסקתי עם זה אחרי תקופה קצרה."

שוב נותרו ללא כסף, עם מקרר ריק, הנריק שקע במשקה. אחר-כך אירע השוד. "אני בטוחה שזה לא היה משהו מאורגן כמו שכתבו בעיתונים" טוענת גניה. "הז' חובות העיקו עלינו מכל הכיוונים, והנריק נשבר."

הילדים מסתכלים

בתמונות

פני השוטרים מיהר להודות. הוא לא הכחיש. אפילו סיפר היכן הסתיר את אחד התכשיטים שגנב מהבית השודד. את הכסף החזיר, כפי שסיפר לחוקרים, לנושיו. סכום קטן. לטענת המישטרה נשר דדו מיצחק כהן 10,000 לירות. לטענתו של הנריק, רק 5,000. "ואם כבר חילק את זה בין שלושתם - מה כבר נשאר להנריק?" קובלת גניה. "הוא אפילו ביקש ממני שכסאובל, שאחזיר את הכסף למישר פחת כהן. כשהלכתי אליו למישטרה, היה אומר לי כל הזמן: 'אני עשיתי את זה. אני מודה. אני רוצה שיסלחו לי. אני רוצה שאת הילדים תסלחו לי, ותתפר לי'."

טונו

השבוע
 משהקי הליגות האוסטרליות והאינטרנטו
מינימום הפרס הראשון
450,000 ל"י
 (כולל העברה)
מינימום כלל הפרסים
700,000 ל"י
 (כולל העברה)
 יום ה' - המועד האחרון
 למסירת הטפסים
 עושה לך מנוח קבוע -
 מלא טונו בכל שבוע!
המועצה להסדר הימורים בספורט

צורתו של וולט דיסני
פנוטסיה
 פנאסיה פנז סטריאופוני
 שבוע 2
 "גת", "תא", צליל סטריאופוני
 "רחל", אשקלון
 פנאסיה
 באו לשמוע את פנאסיה את פנאסיה

ספר חדש!
כאשר אמא ואבא מתגרשים
 הספר לילדים עם הקדמה להורים מאת ד"ר ריצ'רד גרדנר הספר הראשון על נושא רגיש זה שנכתב במיוחד לקריאה עצמית ע"י ילדים. המחבר מדבר במישרין וביושר אל ילדים אודות הרגשות העלולים להתעורר בקרבם. הפצה לחנויות: ת"א, "איילי" 296243; י-ם, בנט, 67364; חיפה, בן-שלמה, 662341. משלוח לכל מקום בארץ. - 54.ל.
 "סדן" ת.ד. 16096, ת"א